I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2020/1151

ze dne 29. července 2020,

kterou se mění směrnice 92/83/EHS o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Některá ustanovení směrnice Rady 92/83/EHS ([3]) jsou zastaralá a nejasná a vedou ke zbytečně zatěžujícím správním postupům jak pro správce daně, tak pro hospodářské subjekty. Náklady, které hospodářským subjektům v souvislosti s dodržováním těchto postupů vznikají, mají za následek omezení účasti malých a středních podniků na obchodu s alkoholem a alkoholickými nápoji na vnitřním trhu. Kromě toho je třeba aktualizovat odkazy na legislativní akty Unie, které již nejsou v platnosti.

(2) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování podmínek pro stanovení spotřební daně z piva, je nezbytné stanovit podmínky pro měření stupňů Plato. Konkrétněji, pokud jde o měření stupňů Plato u slazeného nebo ochuceného piva, je důležité upřesnit, že pro účely měření stupňů Plato mají být brány v potaz rovněž složky piva přidané po kvašení. S ohledem na praktické potíže související s určením a měřením suchého extraktu v původní mladině konečného výrobku je toto upřesnění nezbytné a odůvodněné potřebou stanovit harmonizovaný přístup, který by zajistil správné a jednoznačné uplatňování těchto pravidel dotčenými osobami povinnými k dani i správci daně, jakož i účinnost daňového dohledu vůči rizikům daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu.

(3) S cílem zajistit plynulý přechod na harmonizovanou metodiku pro měření stupňů Plato u piva je vhodné umožnit členským státům, které ke dni 29. července 2020 neberou pro účely měření stupňů Plato v potaz složky piva, jež byly přidány po kvašení, nadále po přechodné období používat metodiku uplatňovanou v současnosti.

(4) Obsah alkoholu v pivu, u kterého lze uplatňovat snížené sazby pro pivo s nízkým obsahem alkoholu, je obecně příliš nízký na to, aby pivovary skutečně motivoval k inovacím a vytváření nových výrobků s nízkým obsahem alkoholu. Za účelem podpory vývoje piva s nízkým obsahem alkoholu by měl být limit pro sazby z nápojů s nízkým obsahem alkoholu zvýšen.

([1]) Stanovisko ze dne 24. října 2018 (dosud nezveřejněné v *Úředním věstníku*).

([2]) Úř. věst. C 62, 15.2.2019, s. 108.

([3]) Směrnice Rady 92/83/EHS ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z alkoholu a alkoholických nápojů (Úř. věst. L 316, 31.10.1992, s. 21).

(5) Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby u piva a lihu vyráběných v nízkých objemech malými nezávislými výrobci. Aby se s jinými alkoholickými nápoji nezacházelo jinak než s pivem a lihem, měly by mít členské státy také pravomoc uplatňovat snížené sazby u jiných alkoholických nápojů vyráběných v malých objemech malými nezávislými výrobci. Členské státy by měly mít možnost omezit uplatňování snížených sazeb na meziprodukty a na ostatní kvašené nápoje za použití různých kritérií, jako jsou obsah alkoholu v konečném produktu nebo množství a druh surovin použitých k jeho výrobě.

(6) S cílem usnadnit uznávání statusu malých nezávislých výrobců ve všech členských státech pro účely uplatňování snížených sazeb spotřební daně by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se stanovení formuláře pro jednotné osvědčení potvrzující roční výrobu malého nezávislého výrobce a jeho soulad s kritérii stanovenými ve směrnici 92/83/EHS. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([4]). Ačkoliv je certifikace malých nezávislých výrobců členským státem, v němž je malý nezávislý výrobce usazen, žádoucí, je vhodné snížit administrativní zátěž tím, že bude malému nezávislému výrobci povolena vlastní certifikace. Členský stát, v němž je malý nezávislý výrobce usazen, by měl mít povinnost stanovit podmínky pro zajištění správného a jednoznačného uplatňování takových předpisů, jakož i pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Členské státy by měly umožnit snížené sazby spotřební daně na základě osvědčení vydaného ostatními členskými státy, s výjimkou řádně odůvodněných okolností, například rizika daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Členské státy, které uplatňují u malých výrobců vyšší limity, by měly uplatňovat stejné limity u výrobců z jiných členských států.

(7) S ohledem na zvláštní situaci v odvětví vína v Republice Malta by jí mělo být povoleno uplatňovat v souvislosti s mechanismem snížené sazby stanoveným v této směrnici u malých nezávislých výrobců vína vyšší limit.

(8) Členské státy by měly být oprávněny uplatňovat sníženou sazbu daně z lihu vyrobeného ovocnými pěstitelskými pálenicemi z ovoce (například jablek, hrušek, vinných matolin a bobulovin).

(9) V případě piva, vína a ostatních kvašených nápojů směrnice 92/83/EHS členským státům povoluje osvobodit od spotřební daně podomácku vyrobené výrobky, které nejsou vyráběny pro obchodní účely. Avšak směrnice 92/83/EHS neumožňuje toto dobrovolné osvobození v případě lihu vyrobeného z ovoce (například jablek, hrušek, vinných matolin a bobulovin) pro soukromou spotřebu. Jelikož některé členské státy mají dlouhou tradici takovýchto výrobků, měly by mít členské státy možnost uplatňovat snížené sazby nebo osvobození od daně pro výrobky z lihu regionálního a tradičního charakteru, které nejsou vyráběny pro obchodní účely. Je proto vhodné stanovit, že by členské státy měly mít možnost za přísných podmínek uplatnit osvobození od spotřební daně nebo snížené sazby spotřební daně na omezený objem ovocných destilátů vyrobených z ovoce (například jablek, hrušek, vinných matolin a bobulovin), které vlastní, pěstuje a dodává jednotlivec z pozemku, k němuž má právo. Členské státy, které uplatňují tyto snížené sazby nebo tato osvobození od daně, by měly mít povinnost přijmout potřebná opatření k zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Tato opatření by měla zahrnovat například registraci jednotlivců, kteří vyrábějí tyto nápoje, registraci destilačních prostředků včetně jejich velikosti a umístění, podávání zpráv o objemu výroby a další kontrolní opatření zajišťující soulad s podmínkami pro uplatňování snížených sazeb nebo osvobození od daně. Tyto členské státy by rovněž měly mít zavedeny příslušné požadavky a postupy, aby byla zajištěna kontrola výroby a spotřeby, jakož i prevence přeshraničních dopadů a prodeje. Členské státy by také měly stanovit pravidla pro sankce použitelné při porušení takových vnitrostátních předpisů a zajistit, aby byly dané sankce ukládány. I když je volba sankcí i nadále na členských státech, měly by být stanovené sankce účinné, přiměřené a odrazující.

(10) Členské státy by neměly uplatňovat snížené sazby nebo osvobození od spotřební daně u podomácku vyrobených nápojů navíc ke sníženým sazbám pro líh vyrobený malými ovocnými pěstitelskými pálenicemi, je však třeba vzít v potaz zvláštní národní tradice a související opatření týkající se malých pěstitelských pálenic v Bulharské republice; jestliže Bulharská republika jednou využije dostupné možnosti týkající se ovocných destilátů, které vyrobily malé ovocné pěstitelské pálenice pro domácnosti pěstitelů ovoce, měla by se na ni tato možnost i nadále použít a měla by být vyloučena jakákoli jiná možnost uplatňovat snížené sazby nebo osvobození od daně.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(11) Je vhodné aktualizovat odkazy na kódy kombinované nomenklatury použité pro popis alkoholových výrobků.

(12) Členským státům by mělo být povoleno, aby za určitých podmínek osvobodily od harmonizované spotřební daně výrobky, na něž se vztahuje směrnice 92/83/EHS, pokud jsou tyto výrobky používány při výrobě doplňků stravy.

(13) Je vhodné aktualizovat směrnici 92/83/EHS, pokud jde o uplatňování snížených sazeb na některé výrobky, které jsou destilovány v Řecké republice tradiční metodou přerušované destilace v měděných kotlích a v jednoduchých tradičních destilačních zařízeních.

(14) Za účelem snížení zátěže spojené s dodržováním předpisů hospodářskými subjekty a zvýšení právní jistoty je třeba revidovat podmínky pro uplatňování osvobození od daně u všech druhů denaturovaného lihu.

(15) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování osvobození od daně u plně denaturovaného lihu, je nezbytné dále vyjasnit podmínky pro vzájemné uznávání plně denaturovaného lihu. Členské státy by měly osvobodit od spotřební daně plně denaturovaný líh, který byl plně denaturován v jiném členském státě v souladu s metodou povolenou tímto jiným členským státem. V zájmu zvýšení právní jistoty je rovněž nezbytné vyjasnit postupy pro oznamování změn požadavků na plnou denaturaci lihu.

(16) Za účelem stanovení postupů pro posuzování požadavků členských států na plnou denaturaci lihu by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci týkající se schvalování a zamítání požadavků na plnou denaturaci lihu oznámených členskými státy. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(17) Aby bylo zajištěno jednotné uplatňování osvobození od daně u částečně denaturovaného lihu, je nutné vyjasnit podmínky vzájemného uznávání částečně denaturovaného lihu a stanovit, že údržba a čištění výrobních zařízení jsou součástí výrobního procesu, a že na částečně denaturovaný líh používaný k příslušnému výrobnímu procesu se proto vztahuje osvobození od daně. S cílem omezit podvodné používání tohoto osvobození je nezbytné stanovit další podmínky pro jeho uplatňování.

(18) Osvobození od daně stanovená pro Spojené království v případě dvou konkrétních alkoholických nápojů odpovídala osvobozením, která byla stanovena ve vnitrostátních právních předpisech Spojeného království. Jelikož tato osvobození od harmonizované spotřební daně byla v právních předpisech Spojeného království zrušena, nemají již význam a měla by být zrušena na úrovni Unie.

(19) Jelikož cíle této směrnice, totiž snížení zátěže spojené s dodržováním předpisů hospodářskými subjekty a administrativní zátěže pro správce daně, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu účinků tohoto opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(20) Směrnice 92/83/EHS by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 92/83/EHS se mění takto:

1) V čl. 3 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pro účely měření stupňů Plato se berou v potaz všechny složky piva, včetně složek přidaných po skončení kvašení.

Odchylně od druhého pododstavce mohou členské státy, které ke dni 29. července 2020 neberou pro účely měření stupňů Plato v potaz složky piva, jež byly přidány po kvašení, v této praxi pokračovat do 31. prosince 2030.“

2) V článku 5 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby, které mohou poklesnout pod minimální sazbu, na pivo, jehož skutečný obsah alkoholu nepřesáhne 3,5 % objemových.“

3) V čl. 8 bodě 2 se návětí nahrazuje tímto:

„2. „šumivým vínem“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 a 2205,“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně na víno vyrobené malými nezávislými výrobci za následujících omezení:

— snížené sazby se neuplatní u podniků, které vyrábějí v průměru více než 1 000 hl vína ročně, nebo v případě Republiky Malta v průměru více než 20 000 hl vína ročně,

— snížené sazby nesmějí být o více než 50 % nižší než základní vnitrostátní sazba spotřební daně.

2. Pro účely nižších sazeb se „malým nezávislým výrobcem vína“ rozumí výrobce vína, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném výrobci vína, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od jakéhokoli jiného výrobce vína, a který nevyrábí v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých výrobců vína a jejich společná roční výroba nepřekročí 1 000 nebo 20 000 hl, podle toho, co je relevantní, mohou být považováni za jediného malého nezávislého výrobce vína.

3. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro víno dodané na jejich území malými nezávislými výrobci vína nacházejícími se v jiných členských státech. Zejména zajistí, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.“

5) V čl. 12 bodě 2 se návětí nahrazuje tímto:

„2. „ostatními šumivými kvašenými nápoji“ rozumějí všechny výrobky kódů KN 2206 00 31 a 2206 00 39, jakož i výrobky kódů KN 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 a 2205, které nejsou zmíněny výše v článku 8 a“.

6) V článku13 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Nestanoví-li odstavec 3 tohoto článku a článek 13a jinak, stanoví členské státy stejnou sazbu spotřební daně na všechny výrobky podléhající dani z ostatních nešumivých kvašených nápojů. Obdobně stanoví stejnou sazbu spotřební daně na výrobky podléhající dani z ostatních šumivých kvašených nápojů. Mohou rovněž uplatňovat stejnou daňovou sazbu na ostatní nešumivé kvašené nápoje i na ostatní šumivé kvašené nápoje.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 13a

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně, které mohou být diferencovány podle roční výroby dotyčných výrobců, na ostatní kvašené nápoje vyrobené malými nezávislými výrobci za následujících omezení:

— snížené sazby se neuplatní u podniků, které vyrábějí více než celkově 15 000 hl takových nápojů ročně,

— snížené sazby nesmějí být o více než 50 % nižší než základní vnitrostátní sazba spotřební daně z ostatních kvašených nápojů.

2. Pro účely tohoto článku musí být ostatní kvašené nápoje získané zkvašením ovoce, bobulovin, zeleniny, medového roztoku či zkvašením čerstvé nebo koncentrované šťávy získané z výše uvedených produktů. Členské státy nepovolí, aby byl pro účely výroby ostatních kvašených nápojů přidán jakýkoli jiný alkohol či alkoholický nápoj. Pro účely tohoto článku se za přidání alkoholu pro účely výroby ostatních kvašených nápojů nepovažuje přidání alkoholu použitého k ředění nebo rozpouštění aromat v nezbytně nutné dávce, pokud tím obsah alkoholu nestoupne více než o 1,2 % objemových. Přidání takových aromat nesmí výrazně změnit charakter původního výrobku.

3. Členské státy mohou omezit uplatňování tohoto článku na určité typy ostatních kvašených nápojů.

4. Pro účely tohoto článku se „malým nezávislým výrobcem“ rozumí výrobce ostatních kvašených nápojů, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném výrobci ostatních kvašených nápojů, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od prostor jakýchkoli jiných výrobců, a který nevyrábí v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých výrobců a jejich společná roční výroba nepřekročí 15 000 hl, mohou být považováni za jediného malého nezávislého výrobce.

5. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro ostatní kvašené nápoje dodané na jejich území malými nezávislými výrobci nacházejícími se v jiných členských státech. Zejména zajistí, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.“

8) Článek 15 se nahrazuje tímto.

„Článek 15

Pro účely uplatňování směrnice 92/84/EEC a směrnice Rady 2008/118/ES * se odkazy na „víno“ použijí přiměřeně na ostatní kvašené nápoje, jak jsou vymezeny v tomto oddíle.

* Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).“

9) V čl. 18 odst. 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„4. Členské státy mohou uplatňovat jedinou sníženou daňovou sazbu na meziprodukty, které jsou vymezeny v příloze VII části II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 *.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).“

10) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 18a

1. Členské státy mohou uplatňovat snížené sazby daně, které mohou být diferencovány podle roční výroby dotyčných výrobců, na meziprodukty vyrobené malými nezávislými výrobci za následujících omezení:

— snížené sazby se neuplatní u podniků, které vyrábějí více než celkově 250 hl takových nápojů ročně,

— snížené sazby mohou poklesnout pod minimální sazbu, avšak nesmějí být nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně na meziprodukty.

2. Členské státy mohou omezit uplatňování tohoto článku na určité typy meziproduktů.

3. Pro účely tohoto článku se „malým nezávislým výrobcem“ rozumí výrobce meziproduktů, který je právně a hospodářsky nezávislý na jakémkoli jiném výrobci meziproduktů, který využívá provozních prostor, jež jsou fyzicky umístěny odděleně od prostor jakýchkoli jiných výrobců, a který nevyrábí v licenci. Spolupracují-li však dva nebo více malých výrobců a jejich společná roční výroba nepřekročí 250 hl, mohou být považováni za jediného malého nezávislého výrobce.

4. Členské státy zabezpečí, aby případné nižší sazby, které zavedou, platily stejně i pro ostatní meziprodukty dodané na jejich území malými nezávislými výrobci nacházejícími se v jiných členských státech. Zejména zajistí, aby na žádnou jednotlivou dodávku z jiného členského státu nebyla uvalena vyšší daň než na odpovídající vnitrostátní dodávku.“

11) V článku 22 se

a) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Bulharská republika může uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně, která není nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně z lihu, pro líh vyrobený ovocnými pěstitelskými pálenicemi, které ročně vyrábějí více než 10 hl lihu z ovoce dodaného domácnostmi pěstitelů ovoce. Uplatnění snížené sazby se omezuje na 30 litrů ovocných destilátů vyrobených na domácnost pěstitele ovoce ročně, určených výhradně pro jejich osobní spotřebu. Jakmile je tato možnost jednou využita, Bulharská republika již neuplatní odstavec 8 tohoto článku.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„6a. Česká republika a Polská republika mohou uplatňovat sníženou sazbu spotřební daně, která není nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby spotřební daně z lihu, pro líh vyrobený ovocnými pěstitelskými pálenicemi, které ročně vyrábějí více než 10 hl lihu z ovoce dodaného domácnostmi pěstitelů ovoce. Uplatnění snížené sazby se omezuje na 30 litrů ovocných destilátů vyrobených na domácnost pěstitele ovoce ročně, určených výhradně pro jejich osobní spotřebu.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování tohoto odstavce, mohou členské státy osvobodit od spotřební daně, nebo uplatňovat snížené sazby spotřební daně na líh spotřebovaný jednotlivcem, členy jeho rodiny nebo jeho hosty za předpokladu, že nedochází k prodeji, který je:

a) vyroben tímto jednotlivcem z ovoce, které tento jednotlivec vlastní, pěstuje a dodává z pozemku, k němuž má právo, pomocí jednoduchého, malého destilačního zařízení registrovaného u příslušných orgánů dotčeného členského státu

nebo

b) vyroben tímto jednotlivcem v lihovarech povolených příslušným orgánem dotčeného členského státu z ovoce, které tento jednotlivec vlastní, pěstuje a dodává z pozemku, k němuž má právo.

Členské státy omezí uplatňování osvobození od daně nebo snížených sazeb na nejvýše 50 litrů ovocných destilátů na domácnost pěstitele ovoce za rok.

Členské státy, které uplatňují takové osvobození od daně nebo snížené sazby spotřební daně:

a) stanoví podmínky pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu,

b) zavedou přiměřené požadavky a postupy, aby byla zajištěna kontrola výroby a spotřeby za účelem předcházení přeshraničním dopadům a prodeji, a

c) stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle tohoto článku a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Členské státy neuplatňují tato ustanovení navíc k odstavci 6, 6a nebo 7.“

12) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

1. Francouzská republika může uplatňovat sníženou sazbu, která může poklesnout pod minimální sazbu, avšak nesmí být nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby daně z lihu, pro rum, jak je vymezen v příloze II bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 *, vyrobený z cukrové třtiny, která byla sklizena na místě výroby, jak stanoví příloha I bod 13 zmíněného nařízení, jehož obsah jiných těkavých látek než ethanolu a methanolu je roven nebo přesahuje 225 g/hl čistého alkoholu a jehož skutečný obsah alkoholu činí nejméně 40 % objemových.

2. Řecká republika může uplatňovat sníženou sazbu, která může poklesnout pod minimální sazbu:

a) avšak nesmí být nižší než 50 % základní vnitrostátní sazby daně z lihu, pro nápoje z destilovaného *anisu*, jak je vymezen v příloze II bodě 29 nařízení (ES) č. 110/2008, které jsou bezbarvé, jejichž obsah cukru nepřesahuje 50 g/l a které v hotovém stavu obsahují – přinejmenším v procentním podílu uvedeném ve zmíněném ustanovení – alkohol vyrobený tradiční metodou přerušované destilace v měděných kotlích o obsahu do 1 000 litrů, a pro ty nápoje z matolinové pálenky nebo matolinovice, jak je vymezena v příloze II bodě 6 nařízení (ES) č. 110/2008, které jsou destilovány tradiční metodou přerušované destilace,

b) avšak nesmí být nižší než 85 % základní vnitrostátní sazby daně z lihu, pro líh z ovoce dodávaného z domácnosti výrobce, který je destilován v jednoduchých měděných tradičních destilačních zařízeních o obsahu do 130 litrů nebo v kameninových tradičních destilačních zařízeních o obsahu do 40 litrů, jež v obou případech mohou být v provozu nejvýše osm dnů za rok a mohou vyrobit nejvýše 5 hl čistého alkoholu za rok.“

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89 (Úř. věst. L 39, 13.2.2008, s. 16).“

13) V oddíle VI se vkládá nový článek, který zní:

„Článek 23a

1. Za podmínek, jež přijmou pro zajištění jednoznačného uplatňování článků 4, 9a, 13a a 18a a čl. 22 odst. 1, 2 a 3 této směrnice, členské státy na vyžádání vydají malým nezávislým výrobcům usazeným na jejich území roční osvědčení potvrzující v relevantních případech jejich celkovou roční výrobu uvedenou v uvedených ustanoveních a jejich soulad s relevantními kritérii stanovenými v čl. 4 odst. 2, čl. 9a odst. 2, čl. 13a odst. 4, čl. 18a odst. 3 a čl. 22 odst. 2 této směrnice. Správní doklad pro dopravu zboží podle kapitoly IV nebo V směrnice 2008/118/ES se odkazuje na toto osvědčení uvedené v tomto odstavci.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou členské státy za podmínek, jež přijmou pro účely zajištění správného a jednoznačného uplatňování tohoto článku a zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, umožnit malým nezávislým výrobcům uvedeným v čl. 4 odst. 1, čl. 9a odst. 1, čl. 13a odst. 1, čl. 18a odst. 1 a čl. 22 odst. 1 usazeným na jejich území, aby sami osvědčili svůj soulad s relevantními kritérii stanovenými v čl. 4 odst. 2, čl. 9a odst. 2, čl. 13a odst. 4, čl. 18a odst. 3 a čl. 22 odst. 2 a celkovou roční výrobu uvedenou v uvedených ustanoveních.

3. Členské státy za podmínek, jež přijmou pro účely zajištění správného a jednoznačného uplatňování tohoto článku a zamezení veškerých daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, uznají osvědčení pro výrobce uvedené v čl. 4 odst. 1, čl. 9a odst. 1, čl. 13a odst. 1, čl. 18a odst. 1 a čl. 22 odst. 1 vydané jiným členským státem, s výjimkou řádně odůvodněných okolností.

4. Komise přijme prováděcí akty, kterými se stanoví:

a) formulář pro osvědčení uvedené v odstavci 1;

b) formát odkazu na toto osvědčení obsažený ve správním dokladu pro dopravu zboží podle kapitoly IV nebo V směrnice 2008/118/ES a

c) požadavky týkající se vystavení správního dokladu pro dopravu zboží podle kapitoly IV nebo V směrnice 2008/118/ES v případě vlastní certifikace.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28a odst. 2.“

14) Článek 26 se nahrazuje tímto:

„Článek 26

Odkazy na kódy KN obsažené v této směrnici odkazují na kódy kombinované nomenklatury uvedené v prováděcím nařízení Komise (EU) 2018/1602 *, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87. **

* Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/1602 ze dne 11. října 2018, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 273, 31.10.2018, s. 1).

** Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).“

15) Článek 27 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

0) v uvozující větě se slova „Členské státy mohou osvobodit“ nahrazují slovy „Členské státy osvobodí“;

i) písmena a) a b) se nahrazují tímto:

„a) jsou-li tyto výrobky distribuovány ve formě lihu, který byl plně denaturován v souladu s požadavky členského státu, kde byl propuštěn ke spotřebě, pokud tyto požadavky byly řádně písemně oznámeny a povoleny v souladu s odstavci 3 a 4 tohoto článku.

Členské státy použijí kapitolu V směrnice 2008/118/ES;

b) jsou-li tyto výrobky používány v rámci procesu výroby jakéhokoli výrobku, který není určen pro lidskou spotřebu, pokud byl daný líh denaturován v souladu s požadavky jakéhokoli členského státu pro stanovený účel.

Osvobození od daně se uplatní, když takovýto denaturovaný líh:

— byl začleněn do výrobku, který není určen k lidské spotřebě,

nebo

— se používá k údržbě a čištění výrobního zařízení používaného pro tento konkrétní výrobní proces.

Členské státy použijí kapitolu IV směrnice 2008/118/ES na přepravu denaturovaného lihu, který ještě nebyl začleněn do výrobku, který není určen k lidské spotřebě;“

ii) písmeno d) se nahrazuje tímto:

„d) jsou-li tyto výrobky používány k výrobě léčivých přípravků uvedených ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES * a 2001/83/ES **.

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).

** Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67).“;

b) v odstavci 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) při výrobě doplňků stravy definovaných ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES *, které obsahují líh, pokud jednotkové balení doplňku stravy propuštěného ke spotřebě nepřekračuje 0,15 litru a doplňky stravy jsou uváděny na trh podle článku 10 uvedené směrnice.“;

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/46/ES ze dne 10. června 2002 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se doplňků stravy (Úř. věst. L 183, 12.7.2002, s. 51).‘;

c) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Členský stát, který hodlá změnit požadavky na plnou denaturaci lihu uvedené v odst. 1 písm. a), oznámí nové požadavky písemně Komisi spolu se všemi důležitými informacemi o denaturačních prostředcích, které zamýšlí používat.

Pokud se Komise domnívá, že nemá veškeré nezbytné informace, kontaktuje do jednoho měsíce od obdržení oznámení dotčený členský stát a upřesní, které informace požaduje. Poté, co má Komise veškeré informace, které považuje za nezbytné, předá dané oznámení do jednoho měsíce ostatním členským státům.

4. Komise přijímá prováděcí akty, kterými schvaluje nebo zamítá požadavky oznámené podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 28a odst. 2.

5. Zjistí-li členský stát, že osvobození určitého výrobku od daně podle odst. 1 písm. a) nebo b) tohoto článku vede k daňovému úniku, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo k zneužití daňového režimu, může odmítnout osvobození udělit nebo už udělené osvobození zrušit. Členský stát toto odmítnutí nebo zrušení neprodleně písemně oznámí Komisi spolu se všemi relevantními informacemi o daňovém úniku, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu. Pokud se Komise domnívá, že nemá veškeré nezbytné informace, kontaktuje do jednoho měsíce od obdržení těchto informací dotčený členský stát a upřesní, které další informace požaduje. Poté, co má Komise veškeré informace, které považuje za nezbytné, předá dané oznámení do jednoho měsíce ostatním členským státům. Konečné rozhodnutí se přijme přezkumným postupem podle čl. 28a odst. 2 nejpozději čtyři měsíce po předání oznámení ostatním členským státům. Členské státy nejsou povinny přiznat tomuto rozhodnutí zpětnou působnost.“

16) Článek 28 se zrušuje.

17) V oddíle VIII se vkládají nové články, které znějí:

„Článek 28a

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 28b

Komise každých pět let předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění této směrnice. První zprávu předloží do 31. prosince 2024.

Zpráva zejména:

a) posoudí uplatňování a dopad vnitrostátních předpisů přijatých a uplatňovaných podle článků 5 a 9a, čl. 22 odst. 8, článku 23a a čl. 27 odst. 2 písm. f);

b) zohlední relevantní důkazy o existenci dopadu předpisů přijatých a uplatňovaných podle uvedených ustanovení, jako jsou negativní přeshraniční dopady, vyšší výskyt podvodů či dopad na hladké fungování vnitřního trhu a veřejné zdraví, a

c) pokud členské státy použijí vnitrostátní předpisy přijaté podle čl. 22 odst. 8, posoudí přiměřenost:

— podmínek, které dané členské státy stanoví pro předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, a

— požadavků a postupů, které dané členské státy zavedly k zajištění kontroly výroby a spotřeby a prevence přeshraničních dopadů.

Členské státy na požádání předloží Komisi informace potřebné k vypracování této zprávy.

Členské státy, které uplatní vnitrostátní předpisy přijaté podle čl. 22 odst. 8, předloží Komisi do tří měsíců po prvním roce jejich účinnosti veškeré informace nezbytné k posouzení uvedenému v druhém pododstavci písm. c) tohoto článku.

Ke zprávě se případně připojí legislativní návrh.“

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní do 31. prosince 2021 právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tato opatření ode dne 1. ledna 2022.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 29. července 2020.

Za Radu
předseda
M. ROTH